

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

No tinguem por de la confessió

Els cristians parlem sovint de la necessitat de convertir-nos a Déu. La Quaresma és un temps propici per a la conversió i per preparar-nos millor a celebrar la Pasqua. Ens costa acceptar amb realisme l'existència del pecat en el món i en cadascun de nosaltres. En aquest sentit, el temps quaresmal és una crida a la sinceritat, a reconèixer que som pecadors.

Tanmateix, ser cristià ens demana no romandre només en la consciència que som pecadors. El coneixement i la participació en la vida de Crist —per la fe i els sacraments de la fe— és

el millor camí per conèixer Déu i per conèixer-nos veritablement nosaltres mateixos. El geni de Pascal va escriure en un dels seus *Pensaments* —el que porta el número 75 en l'edició de Chevalier—: «El coneixement de Déu sense el de la nostra misèria humana engendra orgull. El coneixement de la nostra misèria sense el de Déu engendra desesperació. El coneixement de Jesucrist és el camí: en ell coneixem Déu i la nostra misèria.» En l'oració del pàrenostre demanem perdó a Déu pels nostres pecats: «Perdoneu les nostres culpes, així com nosal-

tres perdonem els nostres deutors; i no permeteu que nosaltres caiguem a la temptació ans deslliureu-nos de qualsevol mal.»

En aquest temps de Quaresma som invitats tant a reconèixer que som pecadors com a acollir el perdó de Déu. Sempre, però avui encara més, ens costa apropar-nos al sagrament de la penitència per aconseguir la gràcia de Déu i reconciliar-nos amb Ell. Cal que renovem la consciència que Déu sempre perdona el pecador penedit. Confessar-se és sempre un acte d'humilitat, però és un gest sumament coherent amb la nostra fe i ens fa humanament i sobretot cristianament millors. Qui no recorda la meravellós paràbola del fariseu i del públicà que llegim a l'evangeli?

És molt eloqüent l'exemple que ens dóna, en aquest sentit, el nostre Sant Pare Francesc, que ha manifestat als fidels —parlant d'aquest sagrament— que el Papa també es confessa sovint. «El perdó de Déu —va dir— se'ns dóna en l'Església, se'ns transmet a través del ministeri d'un germà nostre, el sacerdot, que és un ho-

me que, com nosaltres, també té necessitat de la misericòrdia. Per això els sacerdots han de confessar-se, i també tots els bisbes: tots som pecadors». I passant al testimoni personal, Francesc va afegir: «Fins i tot el Papa es confessa cada quinze dies, perquè el Papa és també un pecador! El confessor escolta el que jo li dic, m'aconsella i em perdona, perquè tots tenim necessitat d'aquest perdó». I ha resumit el seu missatge dient-nos: «No tinguem por de la confessió!»

El sagrament de la reconciliació i el de la unció dels malalts són dos sacraments de curació i brollen directament del misteri pasqual. Així ho posa en relleu el fet que fos al vespre del mateix dia de Pasqua quan el Senyor s'aparegué als deixebles reunits en el cenacle i els va saludar amb les paraules: «Pau a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant; a tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats.»

ENTREVISTA

Música i litúrgia

ALBERT PÀMIES

El Concili Vaticà II afirmava que la música serà tant més santa com més s'adapti a l'acció litúrgica. De la relació entre música i litúrgia, en parlem amb el músic Albert Pàmies. Actualment és organista de la parròquia St. Miquel Arcàngel de l'Espluga de Francolí, i en ocasions de la basílica de la Sagrada Família. També és baríton de l'Orfeó Català i compagina la docència amb la direcció de la Coral de la Pquia. de la Mare de Déu de Núria i la del Cor del Campus de la UPC de Terrassa.

La relació entre la música i la litúrgia cristiana ve de lluny... Parli'ns dels orígens.

Els primers cristians es reunien en petites comunitats en les quals ja cantaven salms, i segles més tard van musicar els himnes per als oficis amb el cant gregorià.

Entén la música sacra com un llenguatge de transcendència?

Hi ha molts tipus de música que poden apropar-nos a Déu, però cal veure sempre quin és el context. Una bona interpretació d'una peça fa que l'oient que entra a una església per pregar pugui sentir una pau interior que l'ajudi a elevar l'esperit.

Què creu que aporta la música a la paraula de Déu?

Com deia sant Agustí, cantar és pregar dues vegades. Un cant ben escollit, un salm ben cantat, un motet d'ofertori adient, fan que la música que s'interpreta en la celebració s'uneixi a la litúrgia del dia i esdevingui diferent.

Quina funció té la música dins d'una església?

Motivar la fe del creient i fer-lo créixer en l'Evangeli a través d'un cant o una melodia. Com ens deia el Concili Vaticà II, cal fer participar el poble de la celebració.

Òscar Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Temps per caminar amb Déu

Fa uns mesos que, en arribar a la meva comunitat cap a quarts de nou del vespre, trobo, tot esperant a la recepció, un pare de família d'uns quaranta-cinc anys, titulat superior que treballa en una empresa. Amb la seva esposa tenen cinc fills; el gran es confirma aquest any. Espera un dels meus companys, que l'acompanya en un camí que va encetar fa vuit setmanes. Inquiet pel seu procés espiritual i de seguiment de Jesús, va decidir fer els exercicis espirituals de sant Ignasi, acollint-se a la proposta de fer-ne una adaptació per a aquelles persones per a qui resulta impossible, a causa de les seves activitats diàries, de retirar-se una setmana completa. Es tracta d'adaptar-se a la situació d'aquestes persones tot seguint amb fidelitat, però, la dinàmica interna i la temàtica i continguts ignasians. Aquesta modalitat permet, des del realisme de la vida quotidiana, fer una experiència de pregària, acompanyament espiritual i discerniment per trobar la voluntat de Déu en la pròpia vida.

El procés a seguir és seriós i exigent. Tres caps de setmana de recés emmarquen el camí dels exercicis, que poden durar de quatre a sis mesos, amb possibilitat d'afegir-hi un temps complementari. El compromís d'una estona diària dedicada a la pre-

gària personal, d'acord amb les possibilitats, esdevé l'espai conductor de l'experiència espiritual. L'entrevista amb l'acompanyant, aproximadament cada quinze dies, permet disposar d'un suport orientador i tractar de les adaptacions convenients del mètode. Aquesta modalitat dels exercicis espirituals és seguida actualment per moltes persones car, més enllà de l'aspecte pràctic, intensifica també la certesa de la presència amorosa i efectiva de Déu en les vides dels exercitants, de manera que Nostre Senyor es fa present en cada cantonada, és el Déu-que-camina-amb-tu.

El pare de família esmentat té obligacions familiars, laborals i socials que podrien justificar manca de temps i de possibilitats reals. La seva actitud oberta a Déu i als altres li ha fet buscar, però, el temps necessari per fer l'experiència, per seguir-la amb constància i amb bona disposició espiritual, obrint-se a la voluntat de Déu en la seva vida. No és només qüestió de temps; és determinant discernir quines són les prioritats que ens donen vida, que ens fan donar, també, vida als altres. Aquestes actituds personals permeten rebre el bé de l'experiència i els fruits que se'n deriven. «[...] Ell que és just, fa justos els qui viuen de la fe en Jesús» (Rm 3,26).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

«La libreta de oraciones»

Un hortelano bueno y piadoso, a altas horas de la noche, iba al mercado de la capital, con su caballo y el carro cargado de productos de la tierra, para venderlos.

Aquella noche se olvidó de coger su «libreta de oraciones», escritas por él durante años. Estaba preocupado. No las podría rezar.

Como buen hijo de Dios, oró de la siguiente manera: «He tenido un olvido, Señor. He salido de casa esta noche, con prisas y sin mi "libreta de oraciones". ¿Sabes, Señor? Voy a repetir varias veces el alfabeto —desde la primera hasta la última letra— y Tú, que conoces todas mis necesidades y anhelos, junta las letras, por fa-

vor, y forma las oraciones de mi "libreta", ya que yo soy incapaz —sin ella— de poderlas recitar.»

Y el Señor dijo a sus ángeles: «De todas las oraciones que he escuchado en estos momentos, esta ha sido la mejor, y no ha sido producto de unas reglas gramaticales —invento de los hombres. Ha salido de un corazón sufrido y humilde.»

L. A. Schökel, especialista en Sagrada Escritura, comenta acerca de Gn 21,17: «Dios escucha y responde al llanto de quien sufre. Aun sin que haya palabra alguna... conmueve a Dios.»

Es la oración perfecta: no la salida de la glotis... sino del corazón.

Lectures missa diària i santoral

23. ■ Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. ■ Dimecres [Jo 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francisca-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldo-mer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ † Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Rossend (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

X Camins de Vida

A Manaments de nou

MN. XAVIER MORLANS

Professor de la FTC

Durant aquesta Quaresma iniciem una presentació renovada dels *Deu Manaments*.

Aquest espai oferirà cada setmana:

- Un *eslògan postmodern* que apareix a la publicitat i a les converses
- Una *pauta humanista* que puguin admetre agnòstics i no-creients
- Un *manament bíblic* mínimament contextualitzat
- La *revelació de Jesucrist* projectada sobre el mateix manament bíblic

1r eslògan postmodern

«Busca la teva pròpia realització il·limitadament!»

«Tu, les teves coses, i punt.»

1a pauta humanista

¿No et sembla que és massa estressant per al teu *jo* haver de decidir, a partir de «0» i sense límit *què és bo i què és dolent* en cada àmbit de la teva vida, del matí a la nit?

¿No agrairies algun *full de ruta* previ, avalat per una experiència de segles?

Les coses bones no passen mai.

1r manament bíblic

«Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir del país d'Egipte, la terra on eres esclau. No tinguis cap altre déu fora de mi. No et fabriquis ídols... No els adoris ni els donis culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc el Déu-gelós.» (Ex 20,2-6)

Déu et vol fer sortir de tots els *Egiptes* que t'empresonen; Déu vol *la teva llibertat*. ¿No és veritat que les *teves coses* sovint esdevenen ídols que t'esclavitzen? Tens un cor massa gran perquè te'l pugui omplir del tot un cotxe, una tablet o un cap de setmana en un balneari...

1r manament a la llum de Jesucrist

«En aquell temps, Jesús digué:

—T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.» (Mt 11,25-27)

AGENDA

Actes i conferències

Quaresma a Sta. Maria del Mar. Els diumenges de Quaresma, missa major internacional (12 h), que es clourà amb 15 minuts de música meditativa d'orgue i instruments en preparació de la Pasqua. El dia 13 de març, concert de la Sibil·la pasqual, amb el text clàssic acompanyat de poemes de Salvador Espriu i David Jou, així com el *Rèquiem* de Mozart el 25, 26 i 27 de març, tots a les 21 h.

Segona conferència quaresmal a la Concepció (c/ Aragó, 299). Diumenge 1 març (19 h): «Pastoral de la família dins del marc de renovació de l'Església postulada pel papa Francesc», per Mons. Vincenzo Paglia, president del Pontifici Consell per a la Família.

«La petjada religiosa en la cultura catalana.» Quarta sessió del curs organitzat per la Delegació diocesana d'Ensenyament, a càrrec de Xavier Torrens. Dia 26 feb. (18-20.30 h), a Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9). Info: t. 932 701 015, a/e: www.ensenyamentbcn.org

Claus de lectura de la Bíblia (VII). La dona en el Nou Testament. Dijous 26 febrer (19 h), «Era misogin sant Pau?»,

amb Mar Pérez Díaz. A l'auditori de la FJM (c/ València 244, 1r). Informació i inscripcions: t. 934 880 888.

Associació Cristianisme al Segle XXI. Dia 28 de febrer (11 h), conferència «Arrels religioses de la ciència», a càrrec de David Jou, físic i poeta. A la sala d'actes del CIC (Via Augusta 205, t. 634 846 987).

L'Islam a França l'endemà de l'11 de gener de 2015. Reptes, perills i esperances en el país de la laïcitat. Dia 25 de febrer (19 h), a l'auditori de la FJM (c/ València 244, 1r). Conferència a càrrec de Vincent Feroldi, delegat episcopal de les relacions amb els musulmans de la diòcesi de Lió. L'assistència és gratuïta, prèvia confirmació al t. 934 880 888.

Cicle conferències de Mn. Francesc Nicolau. Els cinc dimarts de març (18.30 h). Dia 3: «Els nous tipus de galàxies i la seva composició»; dia 10: «Hi ha estrelles que plantegen nous problemes»; dia 17: «El món dels exoplanetes»; dia 24: «El futur de l'univers segons els cosmòlegs actuals»; dia 31: «Cosmologia i fe cristiana». A la Sala St. Jordi del Seminari. Organitza: Museu Geològic del Seminari de Barcelona.

Marxa per la vida. El 25 de cada mes es fa una Marxa en defensa de la vida

ACTUALITAT

Maria Victòria Molins, doctora *honoris causa*

FOTO: AGUSTI CODINACH

Aquesta religiosa teresiana va rebre el doctorat per la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés, incorporada a la Universitat Ramon Llull, el dia 6 de febrer. Aquest guardó li fou atorgat pel seu llarg treball al costat de les persones del 4t Món o, com a ella li agrada dir, «al costat dels abandonats per una societat de l'opulència».

dels no-nascuts amb el rés de Rosari. A les 20.30 h des de l'Hospital de Sant Pau (entrada antiga), per l'Av. Gaudí, fins a la basílica de la Sagrada Família.

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. Larrañaga). I) «Aprendre a pregar per aprendre a viure», dilluns 23 de febrer (18.30 h) a la parròquia Sant Àngel Custodi (c/ Vilardell 48, Hostafranchs), més informació: t. 934 904 148 / 618 541 965 (Cristina). II) «Si supiéramos comprender no haría falta perdonar», dissabte 28 de febrer (18 h) al Col·legi salesians (c/ Rocafort, 42), informació: t. 685 556 722 (Loli).

Pelegrinatge a Roma. Del 22 al 25 de maig, organitzat per l'Adoració Nocturna Femenina de Barcelona amb motiu del seu 75è aniversari. Per a més informació i inscripcions: a/e: peregrinacio.anfe@hotmail.com, t. 606 988 084 (M. Teresa) o 669 286 454 (Mercè).

In memoriam

Mn. Francesc Tena. Morí el dia 1 de febrer a Barcelona. Era germà de Mons. Pere Tena i un gran amant de la litúrgia. Durant quaranta-dos anys exercí com a rector de la parròquia de Santa Maria del Remei, al barri de les Corts de Barcelona, on es va celebrar la missa exequial presidida pel cardenal Martínez Sistach.

Cursos

Acompanyament en la fe de persones i grups. 2n curs 2014-2015: «Reflexió sobre el misteri de Déu», dies 25 feb., 4, 11, 18 i 25 març (18.30-21 h), a la seu de la Delegació d'Apostolat Seglar (c/ Sant Pau 101, t. 933 171 799).

Pelegrinatges Llibres

Pelegrinatge a Santiago de Compostela i Portugal. Del 31 de març al 7 d'abril. Organitza: Club+amics de Catalunya Cristiana i Ràdio Estel. Per a més informació: t. 934 092 770 (Núria Ortín).

25è Pelegrinatge a Fàtima i Àvila. Del 21 al 26 de maig, organitzat per l'Apostolat Mundial de Fàtima, amb motiu del 5è centenari del naixement de Teresa d'Àvila. Info i inscripcions: t. 938 725 548 / 938 729 294.

Via Crucis del Corazón traspasado. Libro del P. Fernando Cordeiro, SS.CC. (ed. San Pablo, 112 pàgines), rector de la parròquia del Buen Pastor, de S. Fernando (Cádiz). Escribe el prólogo Mons. Rafael Zornoza, obispo de Cádiz y Ceuta.

CINE ESPIRITUAL

PEIO SÁNCHEZ

I CUARESMA: Salvado del diluvio

Noé

Director: Darren Aronofsky. Año: 2014

Comienza la Cuaresma reflexionando sobre las tentaciones y la llamada a la conversión. Desde aquí recordamos el episodio de Noé (1.ª Lectura) como la historia de las segundas oportunidades. El bautismo, prefigurado en el diluvio, nos introduce en la relación de la Gracia. La inteligente adaptación de Aronofsky, más allá de la espectacularidad nos permite reflexionar sobre el origen del mal en los seres humanos, sobre los planes de Dios y cómo no resulta fácil descubrir sus señales hacia la compasión y la bondad.

Para la reflexión y el diálogo:

- El mal está en el origen de los desastres. ¿Qué representa el personaje de Tubal-Caín? ¿Y qué representan los Gigantes de piedra?
- En la película las mujeres tienen un papel especial. Así Naameh, su esposa, ella, su cuñada, ayudan a Noé a descubrir la voluntad de Dios. ¿Cómo lo hacen?
- Matusalén, el abuelo misterioso, y Noé, el protagonista, son dos personajes sorprendentes y no exclusivamente heroicos. ¿Qué papel tiene en la película Matusalén? ¿Qué cambio se produce durante la trayectoria vital en Noé?
- ¿Es Dios un castigador implacable contra el mal? ¿O más bien es el Dios de las segundas oportunidades frente a nuestras tentaciones y traiciones?

(Orientación para padres y educadores: no recomendada a menores de 12 años por escenas de violencia y tensión así como alguna sobre sexualidad)

DIUMENGE I DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.»

Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mí, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu.

El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

Lectura del libro del Génesis (Gn 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos:

«Yo hago un pacto con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañaron: aves, ganado y fieras; con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Hago un pacto con vosotros: el diluvio no volverá a destruir la vida, ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió:

«Esta es la señal del pacto que hago con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las edades: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi pacto con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco, y recordaré mi pacto con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir los vivientes.»

Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son mi misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas. / Acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida. Con este Espíritu, fue a proclamar su mensaje a los espíritus encarcelados que en un tiempo habían sido rebeldes, cuando la paciencia de Dios aguardaba en tiempos de Noé, mientras se construía el arca, en la que unos pocos —ocho personas— se salvaron cruzando las aguas. Aquello fue un símbolo del bautismo que actualmente os salva: que no consiste en limpiar una suciedad corporal, sino en impetrar de Dios una conciencia pura, por la resurrección de Jesucristo, que llegó al cielo, se le sometieron ángeles, autoridades y poderes, y está a la derecha de Dios.

✠ Lectura del evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, dejándose tentar por Satanás; vivía entre alimañas, y los ángeles le servían.

Quando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli

Amb aquest diumenge comença la celebració del cor de l'any litúrgic. La Quaresma està polaritzada cap a la Pasqua, el cim de l'any litúrgic. La Pasqua és la síntesi del misteri de la salvació i punt de convergència de la vida litúrgica, teològica i catequètica de l'Església.

Jesús va ser temptat: ho explica sant Marc en el breu episodi de les temptacions en el desert i tot seguit afegeix el primer anunci públic de l'Evangeli: «Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»» Les temptacions de Jesús en el desert i el seu primer anunci programàtic a Galilea formen un tot coherent: la victòria de Jesús sobre el temptador és senyal que el temps messiànic de la salvació ha començat i el Regne de Déu ja és una realitat present.

Amb Jesús, la reialesa de Déu, promesa pels profetes i anticipada en els esdeveniments de l'Antic Testament, irromp en la història humana. Els homes ja no estem obligats a sofrir el domini de Satanàs, l'esclavitud del pecat i la por de la mort. D'ara endavant podem sotmetre'ns a la força alliberadora i consoladora de Déu que es manifesta d'una manera eficaç en Jesucrist. «Creure en l'Evangeli» significa trencar amb les pors i les esclavituds del passat i obrir-nos amb confiança al nou futur ofert per Déu en Crist.

El temps quaresmal és un temps propici per convertir-nos i canviar de mentalitat, per prendre consciència de la realitat del nostre baptisme i refermar la nostra aliança amb Déu. És de la conversió que neix un món nou de relacions entre Déu i l'home, entre l'home i el seu proïme, i entre l'home i l'univers. Per la gràcia del baptisme som re-creats i ens convertim de debò a Déu i al pròxim. Ens ajuda a vèncer la temptació de tancar-nos en l'egoisme del pecat i ens fa oberts als germans, especialment als qui viuen més necessitats.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

No tengamos miedo de la confesión

Los cristianos hablamos a menudo de la necesidad de convertirnos a Dios. La Cuaresma es un tiempo propicio para la conversión y para prepararnos mejor a celebrar la Pascua. Nos cuesta aceptar con realismo la existencia del pecado en el mundo y en cada uno de nosotros. En este sentido, el tiempo cuaresmal es una llamada a la sinceridad, a reconocer que somos pecadores.

Sin embargo, ser cristiano nos pide no permanecer sólo en la conciencia de que somos pecadores. El conocimiento y la participación en la vida de Cristo —por la fe y los sacramentos de la fe— es el mejor camino para conocer a Dios y para

concernos verdaderamente a nosotros mismos. El genio de Pascal escribió en uno de sus *Pensamientos* —el que lleva el número 75 en la edición de Chevalier—: «El conocimiento de Dios sin el de nuestra miseria humana engendra orgullo. El conocimiento de nuestra miseria sin el de Dios engendra desesperación. El conocimiento de Jesucristo es el camino: en él conocemos a Dios y nuestra miseria.» En la oración del padrenuestro pedimos perdón a Dios por nuestros pecados: «Perdona nuestras ofensas, como también nosotros perdonamos a los que nos ofenden; no nos dejes caer en la tentación y líbranos del mal.»

En este tiempo de Cuaresma somos invitados tanto a reconocer que somos pecadores como a acoger el perdón de Dios. Siempre, pero hoy aún más, nos cuesta acercarnos al sacramento de la penitencia para conseguir la gracia de Dios y reconciliarnos con Él. Tenemos que renovar la conciencia de que Dios siempre perdona al pecador arrepentido. Confesarse es siempre un acto de humildad, pero es un gesto sumamente coherente con nuestra fe y nos hace humanamente y sobre todo cristianamente mejores. ¿Quién no recuerda la maravillosa parábola del fariseo y del publicano que leemos en el evangelio?

Es muy elocuente el ejemplo que nos da, en este sentido, nuestro papa Francisco, que manifestó a los fieles —hablando de este sacramento— que el Papa también se confiesa a menudo. «El perdón de Dios —dijo— se nos da en la Iglesia, se nos transmite a través del misterio de un hermano nuestro, el sacerdote, que es un hombre que, como nosotros, también tiene ne-

cesidad de la misericordia. Por eso los sacerdotes deben confesarse, y también todos los obispos: todos somos pecadores». Y pasando al testimonio personal, Francisco añadió: «Incluso el Papa se confiesa cada quince días, ¡porque el Papa también es un pecador! El confesor escucha lo que yo le digo, me aconseja y me perdona, porque todos tenemos necesidad de este perdón». Y resumió su mensaje diciéndonos: «¡No tengamos miedo de la confesión!»

El sacramento de la reconciliación y el de la unción de los enfermos son dos sacramentos de curación y brotan directamente del misterio paschal. Así lo pone de relieve el hecho de que fuera la noche del mismo día de Pascua cuando el Señor se apareció a los discípulos reunidos en el cenáculo y los saludó con las palabras: «Paz a vosotros». Entonces sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a todos aquellos a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados.»

SUBSCRIU-TE AL *full* DOMINICAL

Vols rebre cada setmana a casa el *Full Dominical*? Església de Barcelona ofereix aquesta oportunitat per tan sols 70 € l'any. A més, amb aquesta promoció no només tindran el *Full Dominical* setmanalment a la seva bústia sinó que també rebran, a finals d'any, una edició especial —enquadrada i impresa digitalment— amb tots els *Fulls Dominicals*

de l'any. D'aquesta manera, els lectors podran conservar tots els exemplars i tenir l'historial complet de publicacions diocesanes a la seva disposició. La subscripció es farà efectiva a partir de l'1 de gener del 2015. Per subscriure's al *Full Dominical*, s'ha d'omplir la butlleta de subscripció de sota amb les seves dades personals i el compte corrent assignat.

Aquesta butlleta s'ha d'enviar, per correu ordinari, a la següent adreça:

ARQUEBISBAT DE BARCELONA
Mitjans de Comunicació Social
c/ Bisbe 5, 4a planta
08002 Barcelona

O, si ho prefereixen, poden enviar totes les dades requerides a través del correu electrònic secretariamcs@arqbcn.cat.

Et podràs aquesta gran oportunitat?

Nom _____
 Cognoms _____
 Adreça _____
 C.P. _____ Ciutat _____
 Telèfon _____ E-mail _____
 Titular _____
 Entitat Bancària _____
 IBAN/CCC

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 Observacions _____ Data _____
 Signatura _____

De conformitat amb la normativa vigent en matèria de Protecció de Dades de Caràcter Personal, el subscriptor dona el seu consentiment exprés per a la incorporació de les seves dades als fitxers, automatitzats o no, de l'Arquebisbat de Barcelona, amb la finalitat de gestionar les quotes domiciliades. Les dades del subscriptor en cap cas seran cedides a altres entitats, podent aquest exercitar els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició dirigit-se per escrit, al responsable del fitxer escollit: Arquebisbat de Barcelona (Ref.: Subscripció *Full Dominical*), Carrer del Bisbe, 5 - 08002 Barcelona.